

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 179/2024
14.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 69/22 од 03.11.2022. године, у седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 69/22 од 03.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж1 69/22 од 03.11.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији П1 184/2022 од 25.08.2022. године, одбачена је тужба у овој правној ствари.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж1 69/22 од 03.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, правноснажним решењем применом члана 294. став 1. тачка 6. у вези члана 194. ЗПП одбачена је тужба као недозвољена због непостојања правног интереса за подношење деклараторне тужбе, јер је већ доспео захтев за чинидбу из истог односа. Врховни суд налази да из навода ревизије тужиле не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних

питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбачај тужбе. Поред тога, тужила није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Такође, разлози ревизије који се односе на на битне повреде одредаба парничног поступка и утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. и 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.07.2022. године. Вредност предмета спора није одређена ни у тужби ни током поступка, а судска такса на решење о одбацивању тужбе је одређена у висини од 950,00 динара што одговара вредности предмета спора од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као недозвољена и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (вредност предмета спора у овој парници је 10.000,00 динара) то ревизија тужиле није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић